

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА
ДИЗАЙНУ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
КУЛЬТУРИ І КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ
КАФЕДРА СЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

Анотація до творчого проєкту

«ПОКЕР З ДОЛЕЮ»

роль Віки за п'єсою Катерини Холод

Петровська Ольга Валеріївна

Здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти

Спеціальність - 026 Сценічне мистецтво

ОП «Акторська майстерність та продюсування»

Керівник творчого проєкту – ст. виклад. Кіно Віталій Анатолійович

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:

<https://youtu.be/u1yYIVzIAUo?si=Y4g75RV1djf7tWg2>

Віка- персонаж п'єси «Покер з долею» Катерини Холод.

В п'єсі не вказується скільки їй років, професія, як вона виглядає, але точно вказано час і місце події- 6 ранку 22 лютого 2022 року м. Ірпінь. Зазвичай в п'єсах прописують більше про героїню але на мій погляд автор п'єси наголошує - головне час і місце події! Тож далі це мої роздуми про героїню! В п'єсі два персонажі- Віка та Назар.

Це сімейна пара яка мешкає в гарному будинку в передмісті Києва, у них щасливе життя буденні справи і мрії про майбутнє! Саме о шостій ранку 22 лютого 2022 року все змінюється , як і в житті мільйонів українських людей!

Треба зазначити, що власного досвіду як почувались українці в цей день, в мене немає! За збігом обставин я була за кордоном, а всі мої рідні та сім'я у Києві! Але про окупацію знаю не лише з новин! Мої батьки перебували в окупації в місті Гостомель, під час артилерійського обстрілу снаряд прилетів у наш двір- батько загинув і частково зруйнований будинок! Тож грати було просто і складно водночас! Чому я про це пишу? Тому що коли моя героїня говорить:» якщо поїдеш, то тебе не стане, такою як зараз, а якщо залишишся, то тебе точно не стане! Для мене очевидна як ніколи! Точна і влучна репліка!

На мій погляд ця п'єса про вибір! Їхати чи залишитись, куди їхати як виїхати, як прийняти цю ситуацію!

Чоловік розбудив її о шостій ранку сказав що «почалось» і негайно звелів збиратись аби виїхати! Всю п'єсу Віка намагається умовити Назара не їхати! Залишитись і перечікати! Передзвонити друзям і запитати що вони вирішили! На мій погляд дуже точно характеризує ці її дії Назар - «Віка це істерика! Віка пора дорослішати! Віка треба брати відповідальність за своє життя!

Тому психологічний стан моєї героїні на протязі вистави дуже часто змінюється! Істерика, звинувачення, сварка з чоловіком, страх, примирення і скорення долі. В першому монологі дуже влучно автор п'єси описує страх і непевність людей які вимушені залишити своє рідне місце і стати біженкою, переселенкою! « В думках з улюбленою кавоваркою, в реальності з розбитим серцем!

Вона розгублена «я і дійсно не знаю що брати з собою»- бо невідомо куди і наскільки вони виїжджають!

Також дуже часто вона говорить про дім! «Як же наш дім? Що з ним буде? Ми повернемося? І всі ці роздуми і переживання на фоні вибухів які періодично лунають за вікном! «Це в Гостомелі, але в нас теж скоро буде» В цьому проявляється не меркантилізм, а фаталізм- все життя людина будує своє гніздо, дім в якому рідний кожний куточок, втрата якого, не просто втрата житла, а частини життя! Багато українців після початку повномасштабного російського вторгнення, знають що таке починати з нуля! На мій погляд автору вдалося через призму одного подружжя на початку війни показати, підняти на поверхню всі болючі теми!

Кульмінацією своєї ролі, я вважаю момент коли пара примирилась, збирають речі і Назар повідомляє їй що вона їде закордон, а він залишається і йде воювати! Віка не готова сприйняти «адекватно» цю інформацію! «А як же я? Ти про мене подумав?» Егоїстично, емоційно, тому що вона відчуває що втрачає не лише домівку, а й сім'ю! Своє майбутнє в цьому розкладі, вона бачить посивівшою від горя вдовою!

Ключовим в пьесі і в ролі є останній монолог! Про вибір! «Нам лише кажуть, що ми вільні- вільні обирати вільні бути вільними... на справді ми диявольські обмежені і куди не поткнешся глухий кут і безвихідь! Poker з долею - азартна гра в якій тобі ніколи не виграти але тобі кажуть що ти повноцінний гравець! І ти граєш до останнього!

Драматична, побутова, сімейна драма на фоні початку війни! Тож у виставі немає форми і символізму, лише справжні почуття! Головне чесно передати всі почуття і не схибити, адже глядачі дуже прискіпливі, вони знають як було насправді! Пластичний малюнок ролі - побутовий і реалістичний! Лише їх танок до і після! Вони танцюють, звучить та ж мелодія, але це можливо останній їх танок, танок -прощання, один з одним, з їх минулим життям, їх таких як зараз - не стане! Герої йдуть зі сцени, вони тікають від війни, але що на них чекає? Це poker долі!